

[Steen Folke.]

af det. Nu har man altså gjort en lille indrømmelse, i og med at man har åbnet op for, at børn under 16 år stadig skal kunne modtage tilskud til brillerne. Det er klart, at vi vil stemme for det ændringsforslag, som ligger her, men det ændrer ikke noget væsentligt ved hele lovforslaget, som indebærer en væsentlig forringelse på dette område. Det ses også i, at man skønner, at mindrebesparelsen ved at give mulighed for tilskud til børnebriller er af størrelsesordenen 2-3 mill. kr., mens den besparelse, som man regner med ved at fjerne tilskuddene i øvrigt, skønnes at være af størrelsesordenen 50 mill. kr. Også af denne grund vil vi stemme imod lovforslag nr. 110.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Socialudvalget har under behandlingen af lovforslaget drøftet, hvorvidt antallet af medlemmer i amtsankenævnene burde udvides, således at f. eks. social og lægelig sagkundskab og forbrugersynspunkter blev repræsenteret direkte. Et flertal har ment, at det ikke var nødvendigt med en sådan udvidelse, og jeg er enig med flertallet i, at den sociale og lægelige sagkundskab bør deltage i sagens forberedelse i socialcentret. Jeg er også enig med flertallet i, at medlemmerne udpeget af amtsrådet i deres egenskab af folkevalgte amtsrådsmedlemmer er med som forbrugere, repræsenterer forbrugersiden.

Det ville også stride mod de synspunkter om det fremtidige ankesystem på det sociale område, som socialreformkommissionen i sin første betænkning fremsatte, såfremt man udvidede et amtsankenævn med specialister. Den sammensætning, som er foreslået med to læge medlemmer og en formand med juridisk eller anden tilsvarende uddannelse, finder jeg netop kan sikre den nødvendige afvejning af på den ene side lovfortolkningen, der sikrer den enkelte en lovbestemt ydelse eller ret, og på den anden side det friere skøn i det enkelte tilfælde over vedkommende persons behov for hjælpeforanstaltninger.

Netop nu vil overgangen til bistandslovens principper om helhedsvurdering og familiebehandling gøre det hensigtsmæssigt, at der i ankesager, der forelægges for amtsankenævnet, ud over det rent juridiske og

så kan foretages et friere skøn baseret på alle de momenter, der har været afgørende for den afgørelse, som kommunens sociale udvalg har truffet, og som klienten ikke er enig i. Det gør det tillige klart, at nævnets sekretariat må have den fornødne lægelige og sociale sagkundskab.

Dernæst er der spørgsmålet, om nævnet burde udvides med forbrugerrepræsentanter. Hertil er at sige, at amtsankenævnet skal være klageinstans inden for den overvejende del af den sociale lovgivning, og at det derfor må blive meget vanskeligt at pege på bestemte personer, eller bestemte organisationer, der ganske naturligt ville kunne varetage forbrugerinteresserne.

Jeg skal herefter vende mig til de ændringsforslag, der stilles af et mindretal, kommunisterne og SF.

Ud fra ønsket om at sikre amtsankenævnets fuldstændige uafhængighed af de besluttende kommunale instanser og at sikre forbrugeren den størst mulige følelse af at få sin sag personligt behandlet, foreslås det, at medlemstallet udvides, og at sekretariatsbehandlingen varetages af et selvstændigt sekretariat. Endelig foreslås det, at klageren skal have adgang til at møde for amtsankenævnet, eventuelt ledsaget af en bisidder.

Mindretallet foreslår, at amtsankenævnet skal bestå af 5 medlemmer, hvoraf 3 udpeges af amtsrådet og de 2 udpeges af socialministeren — den ene skal være jurist og den anden socialpraktiker. Jeg kan ikke se, at der ved forslaget om den ændrede sammensætning opnås noget ud over en vanskeligere proces. Der vil stadig væk være en overvægt af medlemmer udpeget af amtsrådet i nævnet, således at der ikke på dette område er opnået uafhængighed af kommunale besluttende instanser.

Spørgsmålet om, hvilken instans der skal varetage sekretariatsfunktionerne, mener jeg der er redegjort for både i min fremsættelsestale og også senere under behandlingen i udvalget.

Spørgsmålet, om klagerne skal have adgang til at forelægge deres sager i amtsankenævnet, vil blive taget op, når vi i ministeriet skal udarbejde en forretningsorden for nævnene.

SF og kommunisterne vender sig ligeledes mod de begrænsninger, der er foreslået i adgangen til at klage til den sociale ankesty-